

Ser agraït

Pertany a l'essència de l'home fer-se preguntes, cercar el sentit últim de la vida. Per això l'home, davant del que llegeix, veu i viu, generalment no roman passiu, i del seu cor surten cançons, poemes i oracions que expressen els seus sentiments, de vegades tristos, de vegades alegres, humils declaracions que floreixen espontàniament davant de les coses que contemplem i que van més enllà de nosaltres mateixos, i que no sempre sabem anomenar.

Davant la pregunta "Quin és el camí correcte que l'home ha de seguir a la terra?", de vegades ens quedem sense resposta. La frase de Martin Heidegger ens pot il·luminar: "La grandesa de l'home es mesura pel que busca i per la insistència amb què roman a la recerca".

Per tant, cercar amb insistència i romandre a la recerca, tractant de comprendre com viure i com donar ple sentit a la vida quotidiana, sabent però que tots nosaltres, siguem de conviccions religioses o no religioses, tenim un substrat comú, la íntima dimensió espiritual.

Ho hem experimentat totes aquelles vegades en què, mitjançant una cançó, un poema o algun escrit, ha nascut al nostre cor un nou impuls que ha elevat els nostres sentiments. I hem vist néixer en nosaltres el desig d'estimar els altres, el compromís concret d'ajudar els qui pateixen i estan en dificultat, el desig de lluitar o de pregar per la pau i la unitat dels pobles, o millorar la vida als territoris on vivim construint entre nosaltres aquest "bé relacional" que és la base de tota relació.

Si empenem aquest camí, junts, podrem viure experiències constructives al nostre voltant, allà on ens trobem, i tots sentirem al nostre cor un sentiment de gratitud per l'amor gratuït que circularà entre tots i ajudarà a construir, al trosset de món on vivim, una nova realitat social i espiritual.

Sí, pura gratitud si sabem contemplar el que succeeix amb ulls humils, i estar sempre agraïts als qui ens envolten i posen els seus talents a disposició, gratuïtament, sense esperar res.

Aquesta actitud ens ajudarà a no romandre tancats en nosaltres mateixos, sinó a tornar a posar sempre en circulació l'amor entre nosaltres creant veritables relacions de comunitat, de col·laboració i de recerca comuna perdurables en el temps. I veurem les nostres vides omplir-se de sentit.